

RAPPORT FRÅN EN ANDRÅARS- OCH VECKORESENÄR

Fredagen den 4 november

Jag fick mersmak efter min Höst-Östdebut ifjol och med resmål som London och Venedig var det ingen större tvekan om att jag skulle följa med i år också. Flyget gick från Landvetter på fredagskvällen och eftersom det dröjde till halv ett innan min rumskompis Håkan dök upp hade jag både hunnit lägga mig och sova en liten stund.

Lördagen den 5 november

Dagens orientering gick vid Mytchett söder om London. Eftersom jag var lite förkyld när jag reste tog jag det väldigt lungt och enda missen kom på kontroll sju, en grop som väldigt många hade problem med. Efter tävlingen kunde man promenera ner till Basingstoke Canal och titta på de vackra husbåtarna som låg förtöjda vid stranden.

På eftermiddagen tog de flesta tunnelbanan in till London. Jag hängde på en grupp med bl.a. Christer, Ingemar och Marlies men fick problem när jag skulle stämpla in min biljett så jag såg till min fasa hur tåget for iväg utan mig. Lyckligtvis klev Skogshjortarna och Rune G på nästa tåg så jag slapp åka ensam. Vi klev av och gick igenom Hyde Park till Speakers Corner där det endast stod en man på en låda. Därefter klev vi på en av de berömda dubbeldäckarna på Oxford Street och ett tag såg det ut som mitt enda minne av London skulle vara att åka buss. Innan dagens slut hade vi dock hunnit med att besöka två museer samt se sevärdheter som Trafalgar Square, House of Parliament, London Eye och sist men inte minst Tower och Tower Bridge alt vackert upplyst i Londonkvällen. Här såg man också några av de fyrverkerier som avfyrades till minne av Guy Fawkes misslyckade försök att spränga parlamentet i luften 1605. Eftersom tunnelbanebiljetten inte gällde på snabbtåget från Paddington kom vi lite för sent till legendarmiddagen men hann i alla fall vara med vid utnämningen av nya legendarer.

Söndagen den 6 november

Det här var den enda regndagen på resan. Tävlingen gick i ett naturreservat som hette New Forest utanför Southampton med flera lösgående djur, jag sprang förbi ett par hästar på min bana. Det växlade mellan nästan uppehåll och rena regnstormen men som Robert Broberg sjunger: Varför ge sig ut på hal is när man gå i lera och sörja.

Enda missen kom återigen på kontroll sju där jag snurrade till det på ett hygge med en massa trästolpar.

Måndagen den 7 november

Dags att lämna England via kanaltunneln. Vid terminalen blev jag nyfiken på om man kunde se kanalen bakom en kulle och råkade passera en tillträde förbjudetskyllt. Det satta fart på säkerhetsvakterna som kom ut och gav mig bannor. Så var det dags för bussen att åka in i den stora lådliknande vagnen för transport till andra sidan kanalen. Väl över i Frankrike stannade vi till vis en rastplats där vi kunde se kanalen samt en skymt av de berömda vita klipporna. Dagens orientering gick i Ecault där det fanns ett center där man kunde studera det mesta om sand. Följaktigen fanns det en del sanddynor på kartan men man fick också bekanta sig med alla eländiga taggbuskar som finns o alltför stor omfattning på kontinenten. Efter tävlingen fortsatte vi till hotell Mercure Renaissance i Esch där jag fick Dag och Christer som nya rumskompisar. Under dagen hade vi vaknat i ett land, sprungit i ett andra, åkt igenom ett tredje för att till slut gå och lägga sig i det fjärde, Luxemburg.

Tisdagen den 8 november

I dag skulle vi orientera i två länder. Först åkte vi till Belgien och gränsstaden Arlon där TC var beläget vid en idrottshall. Jag startade tidig och började med att följa ett högt stängsel. Helt plötsligt mötte jag Thure och Runo som sade att det var stopp och att man inte kunde komma över staketet. Jag insåg också snabbt att jag inte vat tillräckligt vig för att börja klättra

men det hade Göran E gjort. När jag kom tillbaka hade någon öppnat en grind och sedan var det inga större problem i den snabblöpta terrängen. Efter tävlingen gick många till ett närbeläget lågprisvaruhus och de flesta kom tillbaka med pappkartonger med eller utan alkoholhaltiga drycker.

På eftermiddagen tävlade vi i Luxemburg vid sportcentret Bambesch där de mer rutinerade Höst-Östarna tävlat för några år sedan. Här var det Emit-tidtagning men det fanns knappt några brickor så man fick ställa sig i kö för att springa men det tog inte så lång tid eftersom banorna var korta och lätta, på gränsen till tråkiga.

På kvällen fick Frode besök av polisen efter att ha fotograferat några tjejer från hotellfönstret. Jag åt tre-rättersmeny i den fina hotellrestaurangen och framförallt huvudrätten, en sorts broccolifyllda pastaplättar, måste sett goda ut för Janne bestämde sig direkt för att ta samma som Bengt.

Onsdagen den 9 november

Dags att resa vidare till södra Frankrike och Mulhouse för dagens tävling. Så här långt hade orienteringen gått bra, men i dag var det den normala Bengt som inte alls var vän med karta och kompass, åtminstone på de fyra första kontrollerna. Sedan gick det bättre och jag avslutade med en rejäl spurt för att få åtminstone en bra sträckplacering.

Efter tävlingen skulle vi åka på vinprovning. Vingårdarna låg tätt här på Vogesernas sluttningar och vi åkte till ett samhälle som heter Orschwir, där vi efter en kort information om produktionen fick provsmaka fem viner. Min favorit hette Pinot Gris, men jag ä rinte så stor vinälskare att jag köpte något.

Därefter fortsatte resan så att vi under dagen åkt genom fem länder innan vi var framme i Feldkirch i Österrike, där vi skulle bo på hotell Löwen. Problemet var bara att det fanns fyra hotell med det namnet men tredje försöket hittade vi rätt. Ny rumskamrat blev Terje.

Torsdagen den 10 november

På förmiddagen skulle vi springa i utkanten av Feldkirch. Terrängen såg närmast oframkomlig ut när vi gick till start och eftersom vädret dessutom var gråmulet kände man sig inte så inspirerad. Stämningen lättades dock upp av de många glada och nyfikna skolungdomarna som skulle vara med på tävlingen. Kartan var inte speciellt rolig men jag lyckades forcera terrängen så bra att jag nådde min bästa placering hittills i en Höst-Östorientering och kom in på första tredjedelen av resultatlistan.

Eftermiddagens övning var stadsorientering i Liechtensteins huvudstad Vaduz som ligger i en vacker dalgång med höga bergstoppar på både sidor. Från start- och målplatsen på taket av ett parkeringshus hade vi en fin vy över bl.a. slotet där fursten kunde titta ner på sina undersåter. Marlies gjorde lyckosam orienteringsdebut i Liechtenstein av alla länder.

På kvällen följde jag med ett gäng som tog bussen in till centrala Feldkirch för att äta. Efter att ha flanerat runt bland de gemytliga, delvis medeltida, byggnaderna gick vi på rekommendation från en dam ur lokalbefolkningen in på restaurangen Johanniter Hof där vi åt och drack gott. På bussarna fanns det TV-skärmar som visade när man skulle gå av. När vi fick vänta på en anslutning visades två bussar som kramades. Gulligt!

Fredagen den 11 november

Eftersom vi inte skulle springa förrän på eftermiddagen var förmiddagen fri. Man kunde välja mellan att stanna i Feldkirch, åka till experimentutställningen Technorama i Winterthur eller som jag och några andra åka in till Zurich. Här började vi med att följa affärgatan Bahnhofstrasse ner till Zurichsee innan vi gick upp i de gamla gränderna. Här firade man St. Martins dag med en minikarneval med orkestrar i färgglada kläder och en kille i overall och den gamla hederliga gulgröna föreningsbankskepsen.

Dagens tävling gick utanför Winterthur på VM-kartorna från 2003. Markvegetasjonen var ganska besvärlig men det fanns också många stora fina vägar som passade mig som

terränglöpare. Här promenerade många ur lokalbefolkningen och en av dem frågade mig något på en obegriplig schweizisk dialekt. Jag drog till med ett god dag yxskaftsvar att jag var från Sverige och att vi var en grupp orienterare som testade VM-terrängen. Jag tog god tid på mig och fick veckans enda sistaplats slagen med en sekund av Jojje. Frode höll dock på ändå längre och fick t.o.m. plocka in de sista kontrollerna själv. Terje lyckades springa på 1.00.00.0. Hemresan företogs i den gula bussen som verklegen gjorde skäl för att vara den mindre lugna bussen. På kvällen provade jag på kägelspel som liknar bowling fast med mindre klot. Det gick inte så bra och de första fem slagen gick i rännan. På första slaget lyckades jag slå i ena rännan så att klotet studsade upp och åkte över till andra rännan. Sedan skärpte jag mig något och i andra omgången var jag inte ens sämst.

Lördagen den 12 november

Resan fortsatte genom Schweiz vackra alpnatur med fotostopp i Sufers. Efter St. Bernhardspasset åkte vi utför på vindlande vägar där bussen nästan körde runt sig själv, innan vi var framme i Tesserete i södra Schweiz där vi skulle springa i JVM-terrängen från i somras. Mellanbanan fick springa herrarnas kvalbana från medeldistansen. Det var inte helt lätt även om man slapp taggbuskarna och jag måste bekänna att jag hängde på mina medtävlare på några av kontrollerna. Jag orienterade en del själv också, så nu kan jag säga att jag klarat av en VM-bana. Målplatsen var bland det vackraste jag sett och efteråt kunde man sitta i kortärmat och njuta av värmen. Till slut måste vi dock fortsätta vår resa via Lugano och den vackra Luganosjön in i Italien. Där stannade vi till vid en vägkrog, där Runo försökte betala med ICA-kort. På kvällen kom vi fram till Venedig eller rättare sagt Mestre där det var lite oklart vilket hotell vi skulle bo på. Först gick vi in på hotell Lugano men sedan fick vi vända och gå över till hotell Lloyd på andra sidan gatan. Håkan fick nyckeln och gick före in på rummet på första våningen vilket jag missade, så jag lurade iväg Christer med all packningen upp till tredje våningen.

Söndagen den 13 november

Dags för en av veckans höjdpunkter, stadsorienteringen i Venedig. Ulla skötte kartan och ledde oss till idrottshallen där vi skulle byta om. Tävlingen var lika rolig som jag förväntat mig men det gällde verkligen att hålla reda på var man var på kartan. När man passerade Markusplatsen kändes det som man var med i en scen ur Hitchcockfilmen Fåglarna p.g.a. alla duvor. Efter tävlingen fick man plocka fram kartan för att orientera sig tillbaka till järnvägsstationen. På vägen passerade vi de store turistmålen Markusplatsen och Rialtobron. Innan vi tog tåget tillbaka till Mestre åt vi pizza, ett måste när man är i Italien? Bussen lämnade hotellet kvart i tre för den långa hemresan. Det blev dock några stopp på vägen, bl.a. på en Kinainspirerad Mc Donalds vid Brennerpasset innan det var dags för lång natts färd mot dag. Det blev lite jobbigt för benen eftersom Suzy och Jarl-Magnus ockuperat mittgången för att få bättre sömn. På morgonkvisten var vi framme vid färjan i Rostock. Först åkte vi till lågprisbutiken där jag gjorde slut på mina sista euro. Resenärerna i den Bosnienregistrerade bussen bredvid oss måste varit törstiga för de lastade in tre lastpallar med öl och vin. Resan fortsatte genom Danmark där den gula bussen försvann i fjärran och via Östersundbron som jag tidigare bara sprungit över var vi åter i Sverige. Här var en höststorm på intågande, tur att vi sluppit sådana på vår resa. Efter att ha släppt av ett gäng i Lund och Frode i Falkenberg var vib framme vid bussgaraget i Landvetter på eftermiddagen och en mycket lyckad resa hade nått sitt slut.

Till sist vill jag tacka alla för trevligt resällskap. Den trevliga stämningen och alla goda reskamrater gör att vi säkert kommer att ses på någon Höst-Östresa i framtiden.

m.v.h.

Bengt Gustafsson